

ԱՐԱՐԱՏԻՆ

Դու՛մ մօտիկ ես սակայն հեռու
Ուր որ երթամ իմ առաջ ես...
Ուր որ մայիմ մօտիկ, հեռու
Դու՛մ այնտեղ ես յաղթողի պէս...:

Ձիւ՛նը ընդմիշտ պսակ գլխուդ
Դար ու դարեր հոն էր այսպէս...
Նստած ես լուռ եւ ուներուդ
Վիշտն է մստած սպիտակեղէն:

Որդեկորոյս դու՛մ մօր մը պէս
Յափշտակուած տունիդ համբուն
Բիւր օրհնանքով դու՛մ կը սպասես
Զաւակիդ որ դառնայ իր տուն:

Դու՛մ հոն ես միշտ, դու՛մ դեռ գերի...
Թէկուզ ամպերն փառքըդ խեղդեն,
Ու զարնեն քեզ հաստ շղթայի,
Բայց ըզգեսնել քեզ՝ կարող չեն...:

ԲԱԳՐԱՏՈՒՆԻ